

Kivaghy Krisztián

Nagy Antal esete a járvánnyal

avagy a pesti kapualjak titkai

Kivaghy Krisztián

Nagy Antal esete a járvánnyal

avagy a pesti kapualjak titkai

BBS-INFO Kiadó, 2021.

Minden jog fenntartva! A könyv vagy annak oldalainak másolása, sokszorosítása csak a kiadó írásbeli hozzájárulásával történhet.

A könyv nagyobb mennyiségben megrendelhető a kiadónál:
BBS-INFO Kiadó, www.bbs.hu Tel.: 407-17-07

E-book ISBN 978-615-6364-03-6

Kiadja a BBS-INFO Kft.

1630 Budapest, Pf. 21.

Felelős kiadó: a BBS-INFO Kft. ügyvezetője

Nyomdai Munkák: Biró Family Nyomda, Budapest

Felelős vezető: Biró Krisztián

K. doktor, osztályos orvos, osztályvezető-helyettes odalépett Nagy Antal 62 éves beteg ágyához:

– Anti bácsi most egy kicsit haza kell mennie, egy kicsit elhalasztjuk a műtétjét, – csak néhány hétig.

Anti bácsi bár már hallott mindenféle susmogást, pletykát, mégis meglepődött, sőt megijedt, erre a közlésre.

– De úgy volt, hogy holnapután műtenek, tudja doktor úr, ez már amúgy is hónapokig húzódott. Három hónapig vártam a műtétre. És azt tetszett mondani, hogy most már nem lehet halogatni.

– Tudom Anti bácsi, de tudja, most helyzet van, beütött ez a covid járvány. De nem lesz baj, egy-két hetet tud még várni az a vékonybélben levő fekély.

– De hát fáj és hányingerem van, ... enni sem nagyon tudok – mondta Anti bácsi kérlelő hangon.

– Tudom Anti bácsi – mondta K. doktor magára erőltetett mosollyal és optimizmussal – ne aggódjon, nem lesz baj, menjen nyugodtan haza, majd adunk jó kis fájdalomcsillapítót, meg gyógyszereket. Valószínűleg két hét múlva visszajöhet. Akkor hát hazamegyünk, ugye Anti bácsi? Máris kezdhet öltözni – fejezte be K. doktor a mondandóját, búcsúzóul még megpaskolta Anti bácsi vállát.

Anti bácsi, Nagy Antal pedig szomorúan ugyan, de belegyezett, mert nevével ellentétben szerény em-

ber volt, szófogadó, szabálykövető életet élt világéletében.

Két nappal korábban:

F. doktor a sebészet vezetője és főorvosa, magában dülva-fúlva jött ki az igazgatói eligazításról.

Azonnal magához kérte K. doktort, a helyettesét, jobb kezét.

– Ez nem igaz, öregem – vágott bele F. doktor, és szokása szerint idegességében ingatta fejét – a kupleráj ehhez az egészségüghöz képest kaszárnya. Három nap alatt 2800 ágyat kell a kórháznak felszabadítani, minket neveztek ki az egyik járványkórháznak. Országosan 30 ezer, vagy még több ágy felszabadításáról van szó, ha jól emlékszem. De várjál, nincs vége, nekünk, a mi osztályunknak, a sebészetnek is 67 szabad ágyat kell abszolválnunk.

– Na ne, hogy a fenébe? Ez képtelenség. Nem lehet reklamálni?

– Kinél, kinek, és minek? Azt hiszed, ezek bárkit is meghallgatnak? A kórház-igazgatót sem. Ez van, parancs és kész.

– Valakinek azért kellene szólni, mert így műtétre váró betegeket kell kirúgni. És egyébként is, mi a jó bűdös lófasirtért kell ennyi ágyat, ... 30 ezret a jelen-

legi helyzetben felszabadítani. A bűdös életben nem lesz ennyi covidos beteg.

– Nem lehet szólni, ez van. Mennyi szabad ágyunk van?

– Nagyjából harminc. És van még vagy 10 ember, aki műtét után vannak, de talán egy-két nappal korábban tudjuk őket hazaküldeni.

– Nem lesz ebből baj?

– Ki tudja, talán nem. Nagyobb baj, hogy így is 27 viszonylag halaszthatatlan műtétre várót kell hazaküldeni. Az otthonápolás persze nyista.

– Megcsinálod ezt, – mármint kiválasztod, aki leginkább halasztható?

– Hát felettébb nem szívesen, a felelősség pedig a miénk lesz.

– Igen, ez van.

K. doktor pedig nekiállt, hogy kiválassza a betegeket, ahogy mormogta magában, a „halálra ítéltet”.

Másnapra kész volt a lista K. doktor, pedig szépen ment sorba. Azután elért Dobos Erzsébet nénihez.

– Erzsébet néni akkor egy kicsit hazamegyünk, jó?

– Jól van fiam, csak fölhívom a fiam, tudja ő a kerületi alpolgármester.

– Ne hívja fel Erzsébet néni, majd keresünk valamilyen megoldást.

Aztán elért Lakatos Andráshoz, ő így reagált:

– Hát azt nem ajánlom, doktor úr, nekem mind-egy, de tudja milyen gizda a családom – mondta rekedtes zsiros pihegő hangon – ezek bejönnek, – ha baj lesz, bejönnek.

– Jól van Lakatos úr, még körülnézek, hátha találunk megoldást.

Utolsók között ért el, Murányi Gézához.

– Doktor úr, mi ezt nagyon nem szeretnénk, ... ezért is adtunk a hálapénzt, tudja emlékszik. Egyik rokonom egyébként újságíró.

– Remélem nem fenyeget? – kérdezte K. doktor.

– Nem dehogyis, csak hangosan gondolkodtam.

– Na jól van, majd meglátjuk.

Mivel három ember kiesett, így került a kiválasztottak közé, többek között Nagy Antal. Pedig Anti bácsinak valóban aktuális, sőt sürgős lett volna a műtét. De K. doktor nyelt egy nagyot, és hazaküldte.

Anti bácsi szép csendesen magában sziszegve a fájdalomtól elkezdett öltözni.

Kinga nővér már közel sem volt olyan türelmes, mint K. doktor.

– Anti bácsi itt a ruhája, igyekezzon, mert még át kell húzni, ... nem kap mentőt, haza tud maga menni, ugye nem lesz baj. Jobban jár, ha gyalog megy.

– Nem lesz baj – sóhajtotta maga elé Anti bácsi.